

Strid med den sunde Fornuft at ville paa-lægge en Brændevinsskat for derved at forbedre Moralen i Landet, for derved at gøre Folk mere afholdende med Hensyn til Nydelsen af Brændevin. Det er i Strid med den sunde Fornuft at ville gøre Staten, de offentlige Autoriteter, interesserede i, at Drikkeriet flourer i stærkest mulig Udstrækning, saa at det bogstaveligt talt kan blive saaledes, at man til en vis Grad vilde kunne sige om en Mand, der under de Omstændigheder havde drukket ustandseligt og til sidst sat Livet til paa denne Last: Men han var alligevel med til at bevare Fædrelandet fra Undergang, da det kneb, idet han var med til at fylde de flest mulige Penge i Statskassen og derved fri os for at gaa finansielt til Grunde.

Saa sagde det ærede Medlem, at der var ikke nær saa megen Modvillie mod denne Skat ude i Landbefolkningen eller i det hele i Landets Vælgerbefolkning nu, som der før har været. Han paaberaabte sig i saa Henseende to bestemte Blade, to store og ansete og udbredte Blade, sagde det ærede Medlem, og jeg skal ikke sige noget derimod. Han nævnedes de to Blade: „Fyns Tidende” og „Sorø Amtstidende”. Men mon det dog ikke var et forkert Bevis for det ærede Medlem at føre i denne Forbindelse? Thi hvis jeg mindes ret, var det, da der for omtrent 12 Aar siden stod Kamp, saa det gnyede Landet over, her i Tinget om Brændevinsskatten, dog vist saaledes, at baade de moderate Folketingsmænd og de moderate Blade, hvortil baade „Fyns Tidende” og „Sorø Amtstidende” paa det Tidspunkt ogsaa hørte, sluttede sig til Brændevinsskatten med fuld Musik, medens de bekæmpede Reformpartiet af yderste Evne, fordi det ikke havde villet være med til at gennemføre denne Skat. Det er altsaa intet Bevis for, at Uvillien mod denne Skat skulde have tabt sig i Befolkningen. Men selv om det var Tilfældet, at det i nogen Grad forholder sig, som det ærede Medlem siger; vil jeg udtale, at saa er der til Gengæld kommet en anden Modstand, en Modstand, som betyder uhyre meget mere, nemlig den Modstand, som rejser sig fra samtlige organiserede Afholdsfolk i dette Land. Vi indse, at det er umoralsk i allerhøjeste Grad at ville bruge Spiritus som et Skatteobjekt og at ville forbedre Folks Vandel i saa Henseende ved Hjælp af Beskatning. Derfor ville ganske sikkert de organiserede Afholdsfolk i dette Land nu melde sig som erklærede Modstandere af denne Skat.

Idet jeg for øvrigt siger den højtærede Finansminister Tak for den Bestemthed,

hvormed han for nylig tilbageviste de Krav om øget indirekte Beskatning, som ere fremsatte af ærede Medlemmer af Højre i dette Ting, beder jeg Regeringen og den højtærede Finansminister om at overføre de samme gode, sunde demokratiske Grund-sætninger ogsaa paa Brændevinsskatten og saa staa fast og ikke lade sig rokke fra dette Standpunkt, selv om det tilsyne-ladende skulde vise sig, at der ingen Vej er frem til uden denne Hjælp at faa Bund i den betrængte Statskasse. Saa hellere forsøge, om det ikke kan lykkes Demokratiet og Regeringspartiet i Forening med det radikale Demokrati i dette Land en Gang endelig for Alvor at overvinde de privilegerede Samfundslags Modstand, at overvinde det privilegerede Landstings Modstand mod at gennemføre en Beskatningsreform, som i Overensstemmelse med sunde og retfærdige Principper virkelig kom til at hvile paa de velhavende og ikke paa de fattige i dette Land.

Inden jeg forlader det ærede Medlem fra Faaborg, vil jeg gerne have Lov til at slutte mig til den Henstilling, han fremkom med til den højtærede Landbrugsminister angaaende en anden Fordelingsmaade af Bevillingen til Statshusmandsbrugene. Thi efter at Forholdet er blevet det, som det var i Fjor, og som det saa vidt mig bekendt ogsaa er i Aar, at der ikke er tilstrækkeligt Penge af dem, der ere bevilgede, til, at alle Ansøgere i de forskellige Amtsraadskredse kunne faa deres Andragender imødekomne, forekommer det mig at være urimeligt at opretholde en Ordning, hvorefter enkelte Amtsraadskredse i Landet og ganske særlig de Amtsraadskredse, hvor der vel nok uden nogen Forklejnelse af nogen anden Landsdel kan siges at være den bedste Jord, eller i alt Fald noget af Landets bedre Jord, og hvor det ganske utvivlsomt kan siges, at der oprettes virkelig gode Husmandsbrug, faa en procentvis alt for lille Del af deres Andragender bevilget i Mod-sætning til de tarveligere Egne af Landet, hvor der ikke skal bruges saa store Beløb til hver enkelt Laansøger.

Jeg vender mig derefter paa ny et Øjeblik til det ærede Medlem fra Silkeborg (Stensballe), og jeg siger til det ærede Medlem: Ja, i Sandhed, det ærede Medlem hører selv til et revisionistisk Parti, thi dets Anskuelse om, hvad der er Venstrepolitik, er undergaaet en grundig Revision. Vi have mest grelt og mest iøjnefaldende kunnet se det ved Militærspørgsmaalet. Vi have ogsaa set det ved andre Sager, f. Eks. ved Retsreformen, men dette fremgaa